

Nogle Mindeblade.

Naar en af vore Jævnaldrende, Skolekammerater, gode Venner og Bekendte rejser ud af Tiden og ind i Evigheden, taler det stærkt til ens Hjerte om, at det lakker ogsaa godt hen mod Aften med dig. Da vi hørte paa Aarsmødet i Cedar Falls, at Pastor Markussen laa paa sit sidste, og man mente ikke at han kunde leve mange Dage, kom jo Budskabet om hans Bortgang ikke overraskende over os. Det frydede min Sjæl at høre og læse om denne Broders salige Endeligt. Hvor er det herligt baade for ens kære saavel som enhver anden, der selv venter at samles med alle de frelst i Guds Rige derhjemme at høre, at denne eller hin Ven gik frelst og salig hjem til Gud!

Som Pastor I. M. Hansen skriver i Kirkebladet Nr. 23, at den døde og han havde foretaget flere Missionsrejser og delt mig selv: Det samme kan du ogsaa sige om den afdøde.

Pastor Markussen og jeg havde været Skolekammerater paa Trinitatis Seminarium i Blair, Nebr., 1889 og 90 og blev ordineret sammen den 6. Juni 1891 i Waupaca, Wis. Vi har været godt kendt og været meget intime Venner i ovre 30 Aar. Særlig i de to Skoleaar delte vi ganske meget sammen og ligeledes i de 10 første Aar af vor Præstegerning. Efter vor Ordination flyttede vi med vor Familie fra Blair, Nebr., hen til de Menigheder, hvor vi var kaldet til Præst. Vi sendte vor Familie med Toget og saa kom vi selv bagefter, ikke med Automobil, som nu i disse Dage, men med Hest og Buggie. Vi fulgtes ad et temmelig langt Stykke Vej. Pastor Markussen skulde til Turin, Ia., og jeg skulde til Beresford S. Dak. Vi sov sammen den første Nat paa vor Rejse og næste Morgen skildtes vore Veje, idet han drog mod Øst, og jeg blev ved mod Nord. Jeg husker saa tydelig den Morgen, hvorledes vi begynde blev ved at vifte med vore Lometørklæder for flere Mil, lige saa længe, vi kunde se et Glimt af hinanden.

I vore første Præstear kom vi ofte sammen til Missionsmøder. Efter nogle Aars Forløb flyttede Markussen til Plainview, Nebr., hvor han var Præst i nogle Aar. Omtrent paa samme Tid blev Pastor Grill kaldet til Præst i Yankton, S. Dak. Saa blev vi tre Nabopræster. For længere Tid holdt vi tre Præster fælles Vækkelsesmøder en Gang om Maanedens skiftesvis. Ved disse Møder kom jeg jo meget sammen med begge disse to Præstebrodre, der nu begge er hjemme hos Herren. Pastor M. var en Del ældre, men Pastor Grill var meget yngre end jeg, og de gik begge hjem for jeg. Men tænk hvor godt at være hjemme hos vor Gud efter al Møje og Besvær. Som jeg sidder og nedskriver disse Tanker som nogle faa fattige Mindeblade om disse to kære hedengangne Embedsbrodre, som jeg har delt saa usigelig meget godt sammen med under Samarbejdet i disse Aaringer, løber disse Ord mig i Tanke af Brorsons i hans Salme: „Den store hvide Flok vi se.“ Ordene staar i det tredje Vers og lyder saaledes: „O tusindfold til Lykke da, at du var her saa tro især, og slap saa vel herfra.“ Det er særlig den sidste Strofe, jeg tænkte paa: „Og slap saa vel herfra.“ Det er, hvad jeg er forvisset om, hvad disse to Præstebrodre angaar, at de slap vel herfra. O hvor stort for hver og en, det lykkes for! Og I kære efterladte Hustruer og Børn samt i Menighedsfolk, hvor disse to Brodre har virket, hvilken Trøst og Husvælselse i Skilsmisssens Stund, at de kære „slap saa vel herfra.“ Nu gælder det for os om, at vi og alle vore kan slippe vel herfra. Og i Menighedsfolk som disse Brodre har

været Sjælesørger for, det samme gælder ogsaa eder; thi det været Sjælesørger for, det samved jeg, at det var det, som disse to hedengangne Brodre var besjælet af, Ønsket om, at I, baade unge og ældre maatte slippe vel herfra. De bar, prædikede og talte med eder om eders Sjæles Frelse. Lad saa dette Herrens Ord tale til eders Hjerter, der lyder saaledes: „Kommer eders Vejledere i Hu, som have forkyndt eder det Guds Ord; og naar I betragter Udgangen af deres Vandel, da efterfølger deres Tro.“ Hebr. 13, 7. Uden dette kan der ikke være Tale om at slippe vel herfra.

For en Række af Aar er det ikke falden i vor Lod at komme sammen uden lejlighedsvis ved vore Aarsmøder, da vore Virksomheder har været saa langt hinanden.

Naar jeg ikke før har skrevet om Pastor Grill, da er det, fordi jeg tænkte der var en hel Række af Præster, som vilde skrive nogle Ord om denne Præstebroder; derfor holdt jeg mig tilbage og gav Plads til andre, som er mere færdige i at skrive end jeg. Pastor Grill og jeg var ogsaa meget godt kendt og har arbejdet meget sammen, da han var Skolelærer i en af mine Menigheder og tillige min Kappelæner eller Medhjælper. Derefter fik han en Del af mit Kald i S. Dak. Jeg har endog viet Pastor Grill og hans Hustru, idet hendes Forældre boede i en af mine Menigheder. Da jeg nu skriver disse Linier om Pastor Markussen og paa samme Tid et lille Ord om Pastor Grill, skønt han har været død i længere Tid, er det begrundet paa, at disse to Brodres og min Virksomhed greb ind i hinanden i sin Tid. Jeg har ogsaa været sammen med Pastor Grill, siden jeg har været sammen med Pastor Markussen. Pastor Grill og jeg var sammen paa Aarsmødet i Neenah, Wis., og talte en Del sammen baade om nyt og gammelt. Da tænkte ingen af os paa, at det var sidste Gang, vi talte sammen paa denne Jord. Men saaledes er Livet herude, Det er som Digteren synger: Sin sidste Time ingen ved, vel den, som altid er bered.”

Maa Gud velsigne og trøste de to kære Brodres efterladte og lede eder alle gennem Livet her, saa I paa den store Dag maa mødes med eders hedengangne kære for aldrig mere at skilles. Det give Gud i Naade og for Jesu Skyld. Og Gud velsigne de to kære Brodres Minde iblandt os.

I broderlig Ærbødighed.
P. M. Petersen.

Et Mindeord over Mrs. Fries, Junction City, Oregon.

Jeg har spejdet efter i danske Blade, om ikke en eller anden havde meddelt lidt om hendes Bortgang; men forgæves. Hun er en af de Kvinder, der fortjener at mindes, derfor disse Par Ord. — Følgende Oplysninger har jeg fornylig faaet fra Junction City, Oregon:

Mrs. Fries er født d. 23. Debr. 1847 i Spjarup, Egeved Sogn ved Kolding. Blev gift i 1876 og levede derefter i Danmark i 13 Aar. I 1889 rejste Fries og Hustru samt tre Børn til Amerika og bosatte sig ved Gordon, Nebraska, hvor de boede i 10 Aar. 1899 flyttede de til Brush, Colo., og opholdt sig der i 13 Aar, hvorefter de flyttede til Junction City, Ore. Efter et kort Sygeleje hensov Mrs. Fries d. 7. April i Troen paa sin Frelser. Det var kun et kort Omrids; men der staar meget at læse mellem Linierne.

Hendes Mand sluttede med disse Ord: „Efter et kort Sygeleje døde Mrs. Fries i Troen paa sin Frelser.“ Det passer paa Mrs. Fries, hun var en kristen Kvinde.

Oftentimes kom jeg i deres Hjem, da jeg betjente Menigheden derude og var altid velkommen. Der mødte man noget, der laa lidt over det rent hverdagsagtige.

ge. Gud havde givet hende Kraft til at hæve sig over de mange Smaating, som saa ofte hilder Mennesker. Men dertil var hun naaet gennem Kamp. Hun forstod, hvor svært det var at være tro i alle Forhold og bevare Sindets Friskhed i det lange Løb; men for hende var det lykkedes ved Guds Hjælp.

Hun var sammen med sin Mand enig om at færdes blandt Kirkefolk og deltage i Menighedens Liv. De Søndage er let talte, da Fries og Hustru ikke sad paa Kirkebenk.

Mrs. Fries var ikke bange for at vedkende sig sine Skrøbeligheder; hun kendte Sydens Magt. Men Troen paa Syndernes Forladelse og evigt Liv i Jesus Kristus holdt hun fast. Jeg forstaaer, det er svært for gamle Fries, men inden længe mødes de igen.

Derfor skal Savnets tunge Tid, Som friste vi maa hermede, Smelte som Sne for Solen blid ved Haabet om Gensynsglæden.
H. J. Jessen.
Brush, Colo.

Climbing.

One step nearer the goal every day,
Heavenly Father, it's all I pray;
Only a step with the goal in mind,
Heavenward, homeward let me find

Myself, though weary and sore oppressed,
Still a step nearer when the day is at rest.

When in the morning with bountiful hand
Thou sendest Thy messenger over the land,
To scatter from out his golden Horn
Thy mercies many on the day just born;
I crave, as a child, Oh! I crave my share —
Enough of Thy blessings the day's burdens to bear.

Enough of Thy strength to carry me through,
Enough of Thy fire to make me a glow,
Enough to give warmth to those around,
Enough for love to grow and abound;
Enough to quell each doubt and fear,
Enough to carry me one step more near.

So when Thy messenger at eventide
Flies over the land so long and wide,
And gathers the weary into his fold,
I pray he also my form will hold
A little higher a step on the way
From where I started at break of day.

It does not seem much to ask of Thee,
But oh! what it means to a soul like me,
That Thou will lift, and carry and bear,
And give of Thyself Ah! more than a share
To lift me out of a world of strife,
Into peace and glory and eternal life.

Mrs. F. D. K.

Stenguderne staar der endnu, men —

I Dagbladet „København“ har Forfatterinden Olga Eggers følgende lille smukke Opsats om den tidligere saa fejrede Skuespillerinde nu Vækkelsesprædikanten Fru Anna Larssen Bjørner, med en Hentydning til en af tidligere Roller paa Scenen samt til Tiden da og nu:

Kommer man i disse Aftener fra Vesterbrogade og drejer om ad Gl. Kongevej, hører man høj Salmesang fra et usynligt Kor. Det er Fru Anna Larssen Bjørners trofaste Skare, som ledet af hende, her midt i Byens Centrum, under hendes Telts graa

Sejldug, synger deres Glæde og Begejstring ud i Natten.

Det er en meget blandet Forsamling, fattige og velklædte mellem hverandre, smaa Børn i deres Moders Arme, og Gadens arme Fugle, som maaske ikke engang har en Teltduk til Værn over deres Hoved, naar de forlader hende.

Selv staar hun paa sin grønne Talerstol, hvis Forside er draget over med det hvide Klæde, mod hvis Lyse Bund det rosenomvundne Kors straalere.

Foran hende brænder fire smaa Lys, som fire bittesmaa Stjerner tændt til hendes Ære, medens hun selv i sin jævne, sorte Kjole med sit lille, fine, nervøse, sjælfulte Ansigt vendt mod sin lyttende Skare, fortæller og udlægger og forklarer de vanskelige Skriftens Ord.

Ak, Monna Vanna — Monna Vanna med de hvide Perlesnore flettet ind gennem dit tunge Haar, med din Ynde og dit Smil og dine underfulde, dødsenstriste Øjne — er det dig, der nu kommer til et Telt, saa saare, saare uligt det, hvori du mødte din Ridder? Er det dig, der engang i „Kvindelykke“ har dine Roser, som var det selve Kærlighedens Monstrans, du holdt i dine Hænder?

Det er dig og dog er det ikke dig.

Ogsaa nu løfter Fru Anna Bjørner sine smaa Hænder i Vejret, besværgende, anraabende, — men de bærer ingen levende Roset, — selv vilde hun sige, at hun bærer en gylden Rose fra den guddommelige Kærligheds Have skjult imellem dem.

Og det er ikke længere Teaterprogrammernes Blade, som vendes dernede mellem Publikum, men Bladene i Bibelens gamle Bog.

Underlig er den Tid, vi lever i. Der er mange andre end Anna Larssen Bjørner, som nu gør op med de gamle Guder af Sten, vender sig fra dem og lader dem ensomme i den Ørken, de selv har skabt omkring sig.

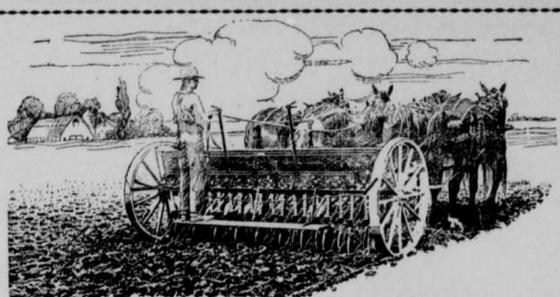
Disse Guder af Sten, — de knuste engang voré Idgaler. Og hvad blev der tilbage for os, naar de først havde faaet trukket Stjernerne ned fra Himlen og slukket dem? Lev — lev løs, thi i Morgen skal du dø. Du skal vide, at du har intet andet Fædreland end din egen Fordels Land. Der findes ingen Kærlighed udenfor Sansernes Vildskud. Der er intet, som heder Ansvar overfor de smaa, de dumme, de lidende. Du har kun den Pligt at bygge dig selv en Trone i Lys af dit eget Lys, lad saa de derude i Mørket beholde deres Mørke.

Stenguderne staar der endnu, men Torne og Tidsler gror højt omkring dem. Flere og flere Røster lyder imod dem, — „det var ikke Stene, jeg bad dig om. Det er mig ikke nok at vide, at jeg selv ikke mangler, jeg hunger og tørster efter at dele ud til dem, der intet har, — jeg forlanger at være ene mellem de mange, — jeg vil fyldes af den Fællesfølelse, som gør Menneskene til Brodre, — jeg fordrer at bære mine Forpligtelser overfor dem, der lider ilde. — Hvor kan I forlange, at mit eget skal være mig nok, saalænge et eneste hjemløst Barn græder af Sult i den store Verden?”

De er mange, som har lidt ved at føle Stengudens tunge Haand over deres Hjerte.

Anna Larssen er en af dem, der ad sin egen Vej har fundet frem til Forsagelsens Lykke. Nu staar hun i sit graa Zigøjnertelt, i sin fattige, sorte Kjole, saa ulig Monna Vannas Perlepragt, og strækker sine Hænder ud mod alle dem, der gaar forbi hende derude i den travle By. Og hendes skønne Stemme, hvis Klang er bristefærdig fyldt af hendes Hjertes strømmende Æmhed, lyder imod dem:

„Kom og lad mig fortælle jer det gamle Eventyr — der er en Verden udenfor Venedig —“

Større Avl og bedre Priser.

Marker tilsaaet med Radsaamaskiner frembringer den største Avl. Betænk dette i Saatiden især i Aar, da hver „Bushel“ indhøstet vil gavne hele Verden.

Brugen af „Empire Jr.“, „Hoosier“ eller „Kentucky“ Radsaamaskiner betyder ikke alene større Avl men højere Priser. Radsaaming forbedrer Sædens Kvalitet derved, at alle Kærnerne saas lige dybt og bliver godt tildækket, hvilket bevirker, at Spirerne kommer frem paa samme Tid, Væksten bliver ensartet, og Kærnerne modnes jævnt. Saadan Sæd bringer højeste Priser.

En af ovennævnte Maskiner vil altid give den bedste Tjeneste. Den kan købes hos Deres nærmeste Forhandler, eller De kan skrive efter vore Kataloger, som vil give Dem udførlige Oplysninger. Vi har Radsaamaskiner for alle Sæd- og Græsarter. De kan bruges med eller uden Gødning paa enhver Slags Jordbund.

Forhandleren eller vore Kataloger vil forklare Dem Maskinernes Sammensætning med alt Tilbehør, samt deres Arbejdsmaade. Vi kan her kun forsikre Dem, at De i en „Empire Jr.“, „Hoosier“, eller „Kentucky“ vil finde netop den Maskine, De trænger, og at dens Brug vil give Dem god Fortjeneste.

INTERNATIONAL HARVESTER COMPANY OF AMERICA
Chicago, — — — U. S. A.

Dansk luthersk Mission i Amerika

I TIDEN FØR 1884.

Af Prof. P. S. VIG.

Udgivet af Den forenede danske ev. luth. Kirke ved en Komite.

PRIS \$1.00.

Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebr.

THE SUNDAY-SCHOOL BOOK FOR 1919.

PRIMARY—Mrs. Christianšens Bible Stories, New Testament \$0.30

INTERMEDIATE—New Testament Bible History, with corresponding Parts from the Catechism .. \$0.30

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebraska.

Nyt fra Danmark.

Efter mere end et Aars Forløb har vi nu endelig atter faaet en Sending Bøger fra Danmark, hvoriblandt følgende:

- N. P. Madsen: Husandagtsbog \$3.00
- „Ordet“ 1.10
- „Tabt og fundet“ 1.00
- Olaf. Ricard: „For os“ 2.40
- Olaf. Ricard: „For os“ i Omslag 1.60
- Olaf. Ricard: Tag og Læs 4.00
- Lauritz Petersen: „En Krise“ 2.80
- Lauritz Petersen: „En Krise“, i Omslag 2.00
- Luthers Bibelske Skattekiste 2.00
- Gunnar Engberg: „De unge Aar“ 1.80
- Martin Rasmussen: „Den gamle Kirkesti“80
- Knud Hee Andersen: Naar du beder (Fader- vor) forklaret for de unge90
- Jesu Liv i Billeder af Carl Bloch med Tekst af Skovg-Petersen 4.80
- C. Moe: Naaden og Sandheden 4.00
- Vilh. Beck: Paa Livets Vej 3.60
- Vilh. Beck: En lille Skattekiste 4.00
- Hjemmenes Bogsamling 1918 (Fibiger: Guld- kristne; Ricard: Lær os at bede; Hocking: Det forhaanede Kors) 2.50
- Bibelen, Storstilet, Ny Oversættelse, Latinske Typer, uden Versdeling, presset Læderbind, Guldsnit 4.00
- Ny Testamente: Lommeformat, India Papir, Guldsnit 1.50

Man vil bemærke, at Priserne er forholdsvis høje, men de er sat saa lavt, som de herskende abnorme Forhold tillader.

Anmeldelser af de forskellige nye Bøger vil fremkomme i Bladene hurtigst muligt.

Dan. Luth. Publ. House Blair, Nebr.